

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ, ਜੇ. ਦੇ ਸਨਮੁੱਖ

ਅਮਰ ਚੰਦ,--- ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ,---ਜਵਾਬਦਾਰ।

1962 ਦੀ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1017

ਕੇਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (V of 1908)-S.47-ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਡਿਕਰੀ-ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਕਿ ਕੀ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਅਮਲ, ਡਿਸਚਾਰਜ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਟਦੀ ਕਿਉਂਕਿ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ ਜੱਜਮੈਂਟ ਦੇਵਦਾਰ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਉਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸ੍ਰੀ ਜਵਾਲਾ ਨਾਥ ਵਰਮਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਵਧੀਆਂ ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਮਿਤੀ 28 ਮਈ, 1962, ਸ੍ਰੀ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਸਬ-ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਜਲੰਧਰ, ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਐਕਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ। 13 ਜਨਵਰੀ, 1962 ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਐਕਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ।

ਰੂਪ ਚੰਦ, ਵਕੀਲ, ---ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਚੁੰਨੀ ਲਾਲ ਪੰਡਿਤ, ਵਕੀਲ, ---ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ,

ਨਿਰਣਾ

ਪੰਡਿਤ, ਜ.-10 ਦਸੰਬਰ, 1957 ਨੂੰ ਅਮਰ ਚੰਦ ਨੇ ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਵਿਰੁੱਧ 14 ਦਸੰਬਰ, 1956 ਨੂੰ ਵੇਚੀ ਗਈ 12 ਕਨਾਲ 17 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾ ਕੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ 2 ਜੂਨ, 1956 ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ। 1958 ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ 1,800 ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਡਿਕਰੀ-ਹੇਲਡਰ ਨੇ ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ 8 ਕਨਾਲ 19 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ- ਕਰਜ਼ਦਾਰ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ, ਅਰਥਾਤ, ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਮਰ ਚੰਦ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਐਕਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਿਹਾ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਐਕਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਵਿਰੁੱਧ ਮੌਜੂਦਾ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਅਮਰ ਚੰਦ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਾਸਦੇਵ ਪਟਵਾਰੀ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਡੀ.ਐਚ.ਡਬਲਯੂ. 1, ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਫਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਅਧੀਨ ਮੁੜ ਵੰਡ 25 ਜੂਨ, 1957 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ 27 ਜੂਨ, 1957 ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜ਼ਮੀਨ-ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੇਦ ਵਿਆਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ.ਡੀ.ਡਬਲਿਊ. 1, ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੇ ਏਕੀਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਕਿ ਪੁਨਰ-ਵੰਡ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ 10 ਦਸੰਬਰ, 1957 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਮਰ ਚੰਦ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਮੁਕਦਮੇ ਵਿਚ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਨਵੀਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਪਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਮੁਕਦਮੇ ਵਿਚ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਸ ਨਾਲ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ? ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ ਕਿ ਡਿਕਰੀ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਿਹੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕੋਲ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ ਵੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸੇਲ ਡੀਡ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਦੂਜੇ ਖੇਤਰ ਦਾ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ, ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇਸ ਗਰਾਉਂਡ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨਵੇਂ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰਾਂ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਫੈਸਲੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ, ਡਿਸਚਾਰਜ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਕੇ, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਟ ਰਹੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਵਿਚ ਦੱਸੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ

ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਫੈਸਲੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਉਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਜੇ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ, ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਾਂਗਾ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ (ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ) ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਾਂਗਾ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ (ਮਿਸਲੇਨੀਅਸ)

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ. ਦੇ ਸਨਮੁੱਖ

ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ, --- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, --- ਜਵਾਬਦਾਤਾ,

1961 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 702.

ਪੰਜਾਬ ਸਿਕਿਊਰਿਟੀ ਆਫ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਜ਼ ਐਕਟ (1953 ਦਾ X) ਐੱਸ. 2(3)----ਮਨਜ਼ੂਰਯੋਗ
ਖੇਤਰ----ਕੀ ਸਟੈਂਡਰਡ ਏਕੜ ਜਾਂ ਆਮ ਏਕੜ ਵਿਚ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਪੰਜਾਬ ਸਕਿਊਰਿਟੀ ਆਫ਼ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਜ਼ ਐਕਟ, 1953 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੀ ਧਾਰਾ (ii) ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਹੋਲਡਿੰਗ ਸਟੈਂਡਰਡ ਏਕੜ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ

ਅਮਨਪ੍ਰੀਤ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ – ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਵਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਤੱਤਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਨ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।